

עירובין דף לה

משנה. נתנו במגדל ואבד המפתח - הרי זה עירוב, רבי אליעזר אומר: אם אינו יודע שהמפתח במקומו - אינו עירוב.

קושי: ואמאי? הוא במקום אחד ועירובו במקום אחר הוא!

תירוץ: רב ושמאל דאמרי תרוייהו: הכא במגדל של לבנים עסקינן; ורבי מאיר היא, דאמר: פוחת לכתחילה ונוטל, דתנן: **בית שמילאהו פירות, סתום ונפחת - נוטל ממקום הפחת. רבי מאיר אומר: פוחת ונוטל לכתחילה.**

קושי: והאמר רב נחמן בר אדא אמר שמואל: באוירא דליבני,

תירוץ: הכא נמי - באוירא דליבני.

קושי: והא אמר רבי זירא: ביום טוב אמרו אבל לא בשבת!

תירוץ: הכא נמי, ביום טוב.

קושי: אי הכי, היינו דקתני עלה; **רבי אליעזר אומר: אם בעיר אבד - עירובו עירוב;**

ואם בשדה אבד - אין עירובו עירוב. ואי ביום טוב - מה לי עיר מה לי שדה?

תירוץ: חסורי מיחסרא והכי קתני: נתנו במגדל, ונעל בפניו ואבד המפתח - הרי זה עירוב. במה דברים אמורים - ביום טוב, אבל בשבת - אין עירובו עירוב. נמצא המפתח, בין בעיר בין בשדה - אין עירובו עירוב. רבי אליעזר אומר: בעיר - עירובו עירוב, בשדה - אין עירובו עירוב, בעיר - עירובו עירוב כרבי שמעון, דאמר: אחד גגות ואחד חצירות ואחד קרפיות רשות אחת הן לכלים ששבתו בתוכן. בשדה אין עירובו עירוב - כרבנן.

ר' אלעזר - העירוב אינו כשר	תנא קמא - העירוב כשר	המקרה	
רק בעיר כ"י שמעון, ולא בשדה כרבנן (מחלקות ראשונים איזה רבנן - אפשרות אחת שמדובר ברבנן כל דבר שהוא משום שבות - גזרו עליו בין השמשות)	כי זה יו"ט ומותר משום אוכל נפש (להגיע לאוכל)	מגדל של לבנים, הלבנים לא מחוברים בטיט, וביום טוב	רב ושמואל
זה אהל ויש בניין/סתירה	זה כלי ואין בניין/סתירה בכלים	מגדל של עץ	רבה ורב יוסף
כ"י נחמיה אפילו טלית, אפילו תרווד - אין ניטלין אלא לצורך תשמישן	כ"י יוסי - כל הכלים ניטלים בשבת חוץ מיתר של מחרישה...	מנעול הקשור בחבל וצריך סכין לחתוך החבל כדי לפתוח המגדל	אבבי ורבא

קושי	ר' נחמיה ור' שמעון	ת"ק	הקיש על שידה...
	מטהרים	מטמאים	ניסיון 1 להבין את המחלוקת - מדובר בכלי שמחזיק יותר מ-40 סאה
והתניא אהל וניסט - טמא, כלי ואינו ניסט - טהור. וקתני סיפא: ואם היו ניסוטיין - טמאים. זה הכלל: ניסט מחמת כחו - טמא, מחמת רעדה - טהור	אוהל	כלי	
	רעדה מחמת כחו לא הוי היסט	רעדה מחמת כחו הוי היסט	אבבי - כו"ע היסט מחמת כחו - טמא, מחמת רעדה טהור. והכא ברעדה מחמת כחו עסקינן